

► 'Geschiedenis gebeurde ook in je achtertuin'

Jan Buskes vertrekt bij Historisch Archief

Toen hij begon was archiveren het ordenen van dozen, nu is het allemaal digitaliseren. „Ook Twitterberichten en e-mails, ik had steeds meer moeite om het bij te benen”, aldus vertrekkend Westlands archivaris Jan Buskes.

Rien van den Anker

Westland

Wie een film over een archivaris wil maken, komt vrijwel zeker uit bij Jan Buskes.

Vaak in stilte aanwezig, soms ogenschijnlijk afwezig, degelijk, ook nieuwsgierig en vooral (bijna Brits) humoristisch, zo'n beschrijving kan hij wel hebben. Na zeventien jaar neemt hij afscheid als archivaris bij het Historisch Archief Westland (HAW).

„Ik hoef niet per se met pensioen, het onderzoekswerk vind ik veel te leuk, maar het geregeld ben ik zat”, zegt hij, verwijzend naar rapporten, begrotingen en besprekingen. Hij gaat nu weer artikelen schrijven. Over onderwerpen die almaar terzijde werden geschoven. „En dat kan ook klein zijn. Ik ken een huisje dat al decennia leeg en dichtgespijkerd is. Waarom is dat geen tuin of oprit geworden? Dat ga ik uitzoeken!”, klinkt het alsof hij Amerika gaat ontdekken.

Naast schrijven gaat Buskes zich inzetten voor erfgoedwestland.nl, een initiatief ondersteund door het HAW en het Westlands museum. Historische verenigingen, het schaatsmuseum en sportverenigingen doen ook mee.

Hij komt uit een domineesgeslacht. Zijn opa was een bekende radiospreker, de 'rooie dominee'. „Mijn vader liet mij op dat gebied vrij, waarna ik kerkelijk nogal ben afgedwaald.” Maar die subjectieve christelijke opvoeding leidde hem

◀ Scheidend archivaris Jan Buskes bij het 's-Gravenzandse Schoenmakershuisje waar 'zijn' geliefde schrijver Leonard Roggeveen ooit woonde. FOTO THIERRY SCHUT

wel naar de objectieve archievenwereld. Een enthousiaste geschiedenisleraar deed de rest. „En ik ben nu van de stelling dat als je je geschiedenis niet kent, je ook niet weet wat en wie je bent.”

Na decennia als archivaris bij het justitieministerie begon hij in 2006 in Naaldwijk; de professionele liefde voor het Westland kwam later. „Zo ben ik, kom onbevangen binnen, bijt me vast en dan groeit het. Daarna ben ik de foxterriër die niet meer loslaat.”

Zo'n passie kan ver gaan. Zo is Buskes gefascineerd door de schrijver Leonard Roggeveen die ooit in 's-Gravenzande woonde. „Die afwijking heb ik ook met Martin Toonder, van Tom Poes en Heer Bommel. Vaak ben ik mijn vrouw dankbaar dat ze me zo nu en dan van de zolder afsleurt om iets anders te gaan doen.”

Mede door zijn enthousiasme is het Historisch Archief Westland beter op de kaart gezet, al komt dat

deels ook omdat de gemeente wettelijk verplicht is een archief te hebben. „Maar het is toch bijzonder want bekend is dat het historisch en cultureel besef bij nogal wat Westlanders gebrekkig is.”

Kistjes

Daarna 'verkopend': „Terwijl er genoeg is om trots op te zijn. We hebben zó veel te danken aan de generaties die met kistjes groente en fruit de boer op gingen. Wat leidde tot een tuinbouwstreek die qua economische waarde kan opboksen tegen Schiphol en de Rotterdamse haven. Maar voor veel mensen is geschiedenis ver weg. Daarom heb ik altijd geprobeerd om het lokaal te duiden, te vertellen wat er in de achtertuin is gebeurd. Dan creëer je interesse.”

Zijn vak is nu compleet veranderd. Toen hij in Westland kwam, was het archief een wereld van dozen waarvan de inhoud geordend moest worden, nu is er dat ene woord: digitaliseren. „Ook dus Twitter- en Facebookberichten en e-mails, ik had steeds meer moeite om dat bij te benen. En wat denk je van die oude foto's van opa die mensen aanbieden? Die weten niks van auteursrechten. Als die horen wat voor formulieren ze moeten invullen, haken ze af, nemen ze de foto's weer mee terug. Of gooien ze weg.”

Als je je geschiedenis niet kent, weet je ook niet wat en wie je bent, is mijn stelling

– Jan Buskes